

Öfver den igenslammade vallgrafven till slottet, hälsades det af sångkörens toner. I ett spirituellt versifieradt tal hälsade kyrkoherde Havrén sällskapet välkommet till slottet, »hvaraf inte fanns så mycket som en bit», hvarpå sjöngs unisont »Vårt land».

Rektor Hansson höll nu omedelbart föredrag öfver ämnet: »Fornminnena på Gotland, vittnen om gutarnas höga materiella och andliga odling för århundraden sedan.» Varmhjärtadt och ingående behandlade föredragshållaren åtskilliga fynd från romerska järnåldern efter att ha berört den genom de senaste forskningarna och litteraturen aktuella stenåldern.

Snart samlades man åter vid tonerna af »Härliga land» och folkskollärare Mörrby, Hellvi, höll ett högstämdt, fint och känsligt formadt tal öfver ämnet: »Hembygd och hembygdsminnen», samt utbragte ett nytt lefve för konung och fädernesland, hvarpå kungssången följde.

Lojsta kyrka besågs senare under fem minuter, orgelnisten spelade en marsch, och så gick färden fram till Linde kyrka, där aftonbön skulle hållas. Omkring kl. 8 var sällskapet samladt i Linde kyrka, där en del folk från orten infunnit sig. Aftonbönen hölls af kyrkoherde Reuser, Endre, öfver ämnet: »Det unga lifvet»; texten var 1 Tim. 6: 12.

Efter andaktstundens slut samlades man utanför kyrkdörren och sjöng några sånger, pastor Akselson tackade för flaggskruden och bevisad vänlighet. Nu skulle skjutsarna bestigas, men i sista stund beslöts att trots den sena timmen och aftonskymningens dis bestiga Lindeklinten. I Hemse inträffade man lagom för att höra klockan mana till tåpto, efter en storartad färd, som sent skall glömmas.